

ideer, om, hvad man kan gøre, om, hvilke forslag man har.

Det er faktisk den type struktur, jeg håber vil blive dannet i kommunerne og i regionerne, så man ligesom bruger al den kraft og de konkrete udfordringer til at gennemføre eksperimenter. Hvis vi nu tager Ærø – nu ser jeg på hr. Kalnæs, når jeg siger det – var det jo ikke blevet til noget, hvis det skulle have været besluttet i København, aldrig, aldrig, og sådan tror jeg der er masser af andre eksempler, hvor det her med energieffektivitet og energibesparelse netop kun er blevet til noget, fordi man har mobiliseret lokale kræfter. De kan så igen blive inspireret af den centrale planlægning, støtteordninger, beslutninger truffet her i Folketinget, Elsparefondens virksomhed og måske også af højden af de grønne afgifter, for det er klart, at det sidste jo også spiller en væsentlig rolle, når vi taler om energibesparelse.

Med hensyn til alt sammen tror jeg, det er den rigtige balance at give både det centrale og det decentrale led vægt. Så jeg deler altså ikke den skepsis over for kommunerne, som hr. Behnke giver udtryk for. Den deler jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det lokale engagement, når det gælder om at skabe nye ting, lave nye forsøg på energiområdet osv., tror jeg er en stærk kraft, og det tror jeg er vigtigt.

Når det gælder elspareindsatsen, hvor vi bruger forbrugernes kroner og offentlige kroner som tilskyndelsesmekanismer osv., vil jeg gerne høre ministeren, hvordan han forestiller sig at lave en ordentlig løbende evaluering af, at man rent faktisk får noget for de penge.

Jeg har ikke noget imod hygge, jeg har ikke noget imod det, jeg tidligere på dagen har kaldt økologisk kratluskeri, men jeg vil gerne have et system, som, når vi bruger offentlige kroner på det, vi er sikre på fortrænger tilstrækkelig meget CO₂ for pengene. Hvordan får vi lavet en løbende evaluering af det her område, så vi er sikre på, at det giver resultater, og hvis man ikke får resultater, kan man ikke få pengene stillet til rådighed?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Al respekt for ministerens modeleksempel, men hvad forestiller ministeren sig der skal ske de

steder, hvor kommunen både står for elforsyningen og for varmforsyningen og jo indirekte også ejer gasforsyningselskabet? Hvem er det, der skal sidde omkring bordet i de kommuner? Og dem er der altså temmelig mange af. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at mange af vores gasselskaber og elskaber jo rent faktisk i dag tjener penge ved at give energirådgivning til virksomhederne, fordi virksomhederne betaler for det. Det kommer de rådgivende ingeniører og brokker sig over til os. Nu forestiller man sig, at forsyningselskabet i stedet skal betale for et sekretariat, hvor virksomhederne kan komme hen og få gratis rådgivning.

Jamen det hænger jo ikke sammen. Så hyggeligt, som man forestiller sig det erovre på Ærø osv., er det desværre ikke ret mange steder i landet, og derfor savner Folketinget stadig væk svar fra ministeren på, hvad det konkret er, der skal ske de steder, ud over at man træder nogle over tærerne, som fungerer godt i dag, og at man en række steder rent faktisk får en masse kommunale embedsmænd til at sidde og snakke med hinanden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 275: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Udligning af miljøvenlig elektricitet m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 12/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.